

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 231.

76de Møde.

Løverdagen den 15de Juni.

(Fortsat.)

Ordføveren: Det er kun med Hensyn til hvad den ærede 3die Landstingsmand for 3die Kreds (Wessely) yttrede, at jeg skal tillade mig den Bemærkning, at jeg antager, at Forslagets Hensigt ikke skulde være blot at ordne Indquarteringshjælpefatten, men at ordne Indquarteringsbyrden i det Hele, og naar vi see Sagen fra den Side, saa er det aldeles ikke urigtigt, troer jeg, at den Udgift, som Indquarteringsbyrden vil medføre, er optagen med et Beløb af 46,000 Rbd.

Skoleforstander Sørensen: I Anledning af, hvad den ærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted) yttrede, med Hensyn til Indquarteringsfondet, skal jeg blot tillade mig den Bemærkning, at dersom det forholdt sig rigtigt, saa maatte det ogsaa være Ret, dersom en Statsborger, som hidtil havde ydet en vis Skat til Statskassen, ved en senere Lovgivning blev fritagen for denne Skat, at hans private Formue da gik over med det samme til at blive Statsieendom; det maatte være en Selvefølge af det Argument, som blev fremført med Hensyn til dette Fond. Iøvrigt blev det yttret af det samme ærede Medlem, at der var fremkommet uklare Oplysninger med Hensyn til de bequarterede Kjøbstæders Udgifter i Anledning af Indquarteringen og deres retsmæssige Fordring i den Henseende. Den Anke forekommer mig, at være aldeles ubesøiet, naar man ellers har lagt Mærke til, hvad der af forskellige Medlemmer er oplyst og med bestemte Talstørrelser paapeget med Hensyn til den Byrde, som hidtil har paahvilet de bequarterede Kjøbstæder.

Formanden: Jeg maa tillade mig at gjentage min tidligere Bemærkning, at jeg vistnok ikke seer, hvorledes man under den 3die

Behandling, hvor man kun er berettiget til i Almindelighed at discutere om, hvorvidt Loven skal antages eller ikke, kan komme ind paa Spørgsmaalet om Indquarteringsfonden, som aldeles ikke influerer paa om Lovforslaget skal antages eller ikke. Jeg havde derfor ønsket, at den ærede Secretair (Sørensen), ikke havde indladt sig paa dette Spørgsmaal.

Skoleforstander Sørensen: Jeg maa tillade mig den Bemærkning, at denne Formandens Bebreidelse formeentligen maa ramme ethvert af Thingets Medlemmer, som idag har talt om Indquarteringsfonden.

Indenrigsministeren: Jeg maa blot tillade mig den ganske enkle Bemærkning, at jeg troer, at man saameget sjældnere kan afholde sig fra yderligere Discussion angaaende det sidst berørte Spørgsmaal, som jo, efter hvad Lovens Slutnings-Paragraph indeholder, Anordningen først træder i Kraft fra 1ste Januar 1851, og der altsaa forinden den Tid vil foreligge de Beslæmmelser om Indquarteringens nærmere Ordning, som maatte være fornødne til at bringe yderligere Bestemmelser i dette Forhold.

Da Ingen videre ønskede Ordet, oplæste Formanden Lovforslaget, saaledes som det var kommet fra Folkethinget, da det ingen Forandring var undergaaet ved de forskellige Behandlinger i Landstinget (see Folkethingstidendens Nr. 292—293 Sp. 4652—4665, smhldt. med Landstingstidenden Nr. 226 Sp. 3585—3589), og ved den derpaa foretagne Afstemning blev det vedtaget med 31 Stemmer mod 2.

Formanden: Jeg skal derefter tilstille Statsraadet denne Lov.

Da Tiden er saa langt fremrykket, vilde jeg ansee det for mindre rigtigt at paabegynde den 3die Sag, som staaer paa Dagsordenen, da den vist vil give Anledning til en vidtløftig Discussion.